

ANG**Bayan**

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Taon XXXIV Blg. 21
Disyembre 7, 2003
www.philippinerevolution.org

Editorial

Pagbabayaran ng mamamayan nang mahal ang rehimeng Arroyo sa panunupil at terorismo nito

Mula sa panahon ng diktadurang Marcos, ang rehimeng Arroyo na ang may pinakamatinding rekord sa pagyurak sa karapatang-tao ng mamamayan. Patindi nang patindi ang karahasan ng reaksyunaryong estado laban sa mamamayan. Higit na lumala ito simula 2001 nang bulag na itaguyod ng rehimeng Arroyo ang doktrina ng pandaigdigang “gerang kontra-terorismo” ng US para sa pag-iibayo ng sariling kontra-rebolusyonaryo at anti-mamamayang digma sa bansa. Lalo pang titindi ang pagyurak sa mga karapatang-tao habang papalalim ang armadong panghihimasok ng US sa bansa at lumalaki ang posibilidad ng direktang armadong interbensyon nito rito.

Ang pagsasakatuparan ng mga mapanupil na hakbangin ay salamin ng lubhang desperasyon ng rehimeng Arroyo sa harap ng palala nang palalang krisis sa ekonomya at pulitika ng naghaharing sistema at ng paglakas ng rebolusyonaryong paglaban ng mamamayan sa lahat ng larangan ng pakikibaka. Ang malupit na paggamit ng karahasan ng estado ay tanda ng hangaring pahigpitin ang kontrol nito sa poder at ihanda ang iba’t ibang mga opsyon sa harap

Mga tampok sa isyung ito...

Pananalanta ng pasistang estado
PAHINA 4

Mga manggagawang pangkalusugan, mabilis na nauubos
PAHINA 6

Mga dagdag na pahirap sa mamamayan
PAHINA 8

ng maliit na pag-asa nitong manalo sa darating na halalan.

Itinutuon ng rehimeng Arroyo ang karahasan ng buong reaksyunaryong sistema laban sa aping mamamayan at sa rebolusyonaryong kilusan.

Sa halos tatlong taong pag-iral ng rehimeng Arroyo, may abereyds na dalawang naitalang paglabag sa karapatang-tao bawat araw. Dalawang daan pitumpu't isa (271) na ang sinalbeyds ng militar, pulisya, mga pwersang paramilitar at iba pang galamay ng estado. Di hamak na mas marami pa ang mga kasong hindi na naiuulat, laluna sa kanayunan.

Daan-daang libo ang biktima ng sapilitang pagpapalikas at rekonsentrasyon, sapilitang pagpapasapi sa CAGU, pagkulong, pagtortur, pambubugbog, pambomba, istraping at iba pang anyo ng terorismo at abusong militar.

Nakatuon ang mararahas at walang pakundangang pag-atake ng mga pasista sa mga lugar na pinaniniwalaang balwarte ng rebolusyonaryong kilusan. Sa kabiguan ng reaksyunaryong estado na supilin ang rebolusyonaryong kilusan, ibinabaling nito ang pasistang ka-

rahasan laban sa di-armadong mamamayan, sa kanilang mga lider at mga progresibo at demokratikong organisasyon na malisyosong pinararatangang sumusuporta o lumalahok sa armadong kilusan.

Pasistang bangis ang isinusukli ng estado sa mga nangangahas magsulong sa karapatan at kagalingan ng mamamayan. Kabilang sa mga ito ang 32 upisyal at kasapi ng partidong Bayan Muna na biktima ng pamamaslang. Sampu ay mga lider at boluntir ng mga organisyong nagtataguyod sa karapatang-tao.

Katambal ng pasistang terorismo sa kanayunan ang tumitinding panunupil sa hayag na demokratikong kilusan sa kalunsuran. Binabansagang terorista ang mga militanteng organisasyon. Marahas na binubuwag ang mga welga. Walang awang binabatuta, binobomba ng tubig at tinitirgas ang mga demonstrador. Malawakang dinedemolis ang mga tahanan at pinagkalkaitang maghanapbuhay sa bangketa ang mga maralita ng lunsod.

Sadyang patakaran ng rehimeng Arroyo ang yurakan ang mga karapatan ng mamamayan. Gina-gantimpalaan ni Arroyo ang pina-

kabrutal na mga berdugong responsable sa ilan sa pinakamatitinding paglabag sa karapatang-tao. Imbes na parusahan dahil sa walang habas na militarisasyon sa Mindoro, si Col. Jovito Palparan ay nagtatamasa pa ng mga benepisyong pang-heneral mula nang bigyan siya ng promosyon bilang *deputy commander* ng 2nd ID. Si Lt. Col. Oscar Lactao, ang kumander ng 19th IB na responsable sa masaker ng siyam na magsasaka sa Kana-nga, Leyte noong Abril ay pinagkalooban ng gubyrno ni Arroyo ng *scholarship grant* sa US, isang pribilehiyong pinakaaasam-asam ng mga upisyal ng AFP.

Di pa nagkasya rito, nitong huli ay isinangkalan ng rehimen ang muling paglaganap ng *kidnap-for-ransom* at panghoholdap sa bangko para magtayo ng mahihigpit na tsekpoynt sa Kamaynilaan at muling puspusang itulak ang pasistang panukalang National ID System at ang Anti-Terrorism Law.

Bukod sa mga kasong nabanggit, di hamak na mas marami pa ang binibiktima sa pagkakait sa kanila ng kanilang pinakabatayang mga karapatan sa kabuhayan. Ilampung milyong magsasaka ang pinagkakaitan ng lupa at di makatarungang nakapiit at tinutugis dahil sa pagkriminalisa ng estado sa mga pakikibakang agraryo. Ilang milyong manggagawa na ang biktima ng kontraktwalisasyon, kaswalisasyon, *downsizing* at iba pang iskemang anti-manggagawa na pawang labag sa karapatan sa kaseguruhan sa trabaho. Pahaba nang pahaba ang listahan ng mga dumaranas ng walang kaparis na tindi ng mga atake sa karapatang mag-union at inaagawan ng iba pang karapatan at benepisyong nakamit ng kanilang uri sa dantaong pakikibaka. Ilang daanlibong mamamayang Moro ang naging

 <p>Taon XXXIV Blg. 21 Disyembre 7, 2003</p> <p>Ang <i>Ang Bayan</i> ay inilalabas sa wikang Pilipino, Bisaya, Iloko, Hiligaynon, Waray at Ingles.</p> <p>Maaari itong i-download mula sa Philippine Revolution Web Central na matatagpuan sa:</p> <p>www.philippinerevolution.org</p> <p>Tumatanggap ang <i>Ang Bayan</i> ng mga kontribusyon sa anyo ng mga artikulo at balita. Hinihikayat din ang mga mambabasa na magpaabot ng mga puna at rekomendasyon sa ikauunlad ng ating pahayagan. Maaabot kami sa pamamagitan ng email sa:</p> <p>angbayan@yahoo.com</p>	
<p>Nilalaman</p> <p>Editorial 1</p> <p>Mga tsekpoynt at National ID 3</p> <p>AFP <i>commando force</i> 3</p> <p>Pananalanta ng pasistang estado</p> <p>Pananalbeyds 4</p> <p>Paparaming bilanggong pulitikal 4</p> <p>Mga atake sa mga ligal at progresibong organisasyon 5</p> <p>Militarisasyon sa kanayunan 5</p> <p>Pang-aabuso sa kababaihan 6</p> <p>Mga manggagawang pangkalusugan, mabilis na nauubos 6</p> <p>Mga dagdag na pahirap ni Arroyo sa mamamayan 8</p> <p>Balita 9</p>	
<p>Ang <i>Ang Bayan</i> ay inilalathala dalawang beses bawat buwan ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas</p>	

Mga tsekpoynt at National ID: Pasistang hakbangin ni Arroyo

Nitong Disyembre 5, iniutos ni Arroyo ang pagdagragdag ng mahihigpit na tsekpoynt sa Metro Manila at mga karatig-prubinsya, bukod sa pagtatalaga ng mga sundalo ng Philippine Army at Philippine Marines sa Kamaynilaan. Isinangkalan niya sa utos na ito ang kampanya laban sa kriminalidad.

Ang pagtatayo ng mga tsekpoynt sa Metro Manila at malalapit na prubinsya ay gunita ng mga pasistang hakbanging ipinatupad noong ipinataw ang batas militar. Lumalapastangan ito sa karapatan ng mamamayan sa malayang pagkilos. Ipinaiilalim nito

ang mamamayan sa mga di makatwirang panghahalug-hog at pagrerekisa.

Kasabay nito, muling iginiit ni Arroyo ang pagsasabatas ng National ID System para umano mapahusay ang pagtukoy sa mga kriminal at terorista. Ang National ID System ay noon pang 1996 nais ipatupad ng rehimeng Ramos. Muli itong binuhay ng rehimeng Estrada noong 1998. Subalit kapwa sila nabigo dahil sinasalubong ito ng malakas na protesta ng mamamayan at ng mga nagtataguyod ng kalayaang sibil at karapatang-tao. Kahit ang Korte Suprema ay nagdeklarang ito'y mapanganib, di konstitusyunal at iligal dahil nilalabag nito ang saligang karapatan sa *privacy*.

Sa kamay ng reaksyunaryo at pasistang estado, ang National ID System ay magiging instrumento ng panunupil sa mamamayan, katulad ng sistema ng sedula na ginamit ng kolonyalismong Espanyol upang paghigpitan at supilin ang mamamayang Pilipino. Nakabatay ito sa sistema ng identipikasyon sa mga bansang katulad ng Malaysia at Singapore kung saan mahigpit ang kontrol ng estado sa paggalaw ng mamamayan at matindi ang pagsupil sa kanilang mga saligang karapatang demokratiko at sibil. **AB**

AFP commando force, sinasanay ng US

Sinimulan ng militar ng US nitong Nobyembre 27 ang pagsasanay ng isang *commando force* ng AFP sa Fort Magsaysay, Nueva Ecija. Gagamitin ito umano sa pagharap sa "banta ng terorismo" sa ilalim ng doktrinang "anti-terorismo" at "kontra-krimen."

Ipaiilalim sa pagsasanay at kumand ng US ang bubuuing 500-kataong

espesyal na pwersang "anti-terorista" ng AFP. "Ispesipikong rekisito" ito ng US kapalit ng pagbibigay nito ng suportang pinansyal at militar sa Pilipinas.

Ang *commando force* na ito ay gagamitin ng gubyernong US para sa tuwirang armadong panghihimasok nito sa Pilipinas. Bilang pangangatwiran, idineklara ni Arroyo na ang Jemaah Islamiyah (JI) "ang numero unong teroristang banta" sa Pilipinas. Ang JI ay isang pundamentalistang grupo na nakabase sa Indonesia. **AB**

"Editorial," mula sa pahina 2

biktima ng masaker, *food blockade*, walang pakundangang pambobomba, sapilitang pagpapalayas, walang katarungang pagkabilanggo at iba pang porma ng terorismo ng estado. Ilang milyong pambansang minorya ang inaagawan ng lupa, nilalapastangan at binibiktima ng pambansang pang-aapi.

Habang papalalim ang kinasasadlakang krisis ng rehimeng Arroyo at papalaki ang pagkamuhi ng mamamayan dito, lalong tumitindi ang desperasyon ng rehimen na kumapit sa poder at lalong nagiging marahas ang pagsupil nito sa mamamayang nagpapahayag ng pagtutol. Lalong kinakailangang wakasan na ang mapagsamantala, mapang-api, terorista at mapanupil na rehimeng ito. **AB**

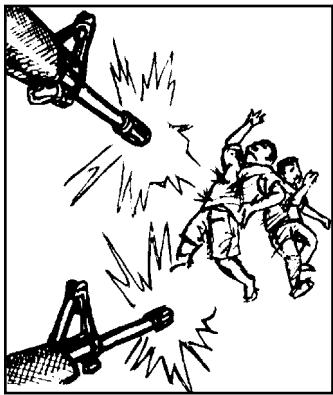

2 katao bawat linggo ang sinasalbeyds

Noong Oktubre 20-21, nabunyag ang malawakang paglabag sa karapatang-tao ng rehimeng Arroyo sa ginanap na ika-79 sesyon ng United Nations Human Rights Committee sa Switzerland. Sa nasabing pagdinig, isinawalat ng KARAPATAN ang marami at malalang kaso ng paglabag sa mga artikulo ng International Covenant on Civil and Political Rights. Sumusunod ang ilan lamang sa mga tampok na kaso:

Sa ilalim ng rehimeng Arroyo, may naitalang 271 biktima ng pagpatay. Nangangahulugan ito na sa loob ng isang linggo, dalawang tao ang pinapaslang. Tatlumpu't dalawa rito ay mga kasapi ng Bayan Muna samantalang 10 ay mga bata at menor de edad.

Sampu sa mga pinaslang ay mga lider at boluntir ng organisasyong nagtatanggol sa karapatang-tao, ang KARAPATAN.

Sa Oriental Mindoro, may naitala nang 33 kaso ng pagpatay na kagagawan ng mga tropa ng 204th Infantry Brigade sa pamumuno noon ni Col. Jovito Palparan. Bunga ito ng deklarasyon na ang prubinsya ay isang "national priority" sa kontra-rebolusyonaryong kampanya ng gubyrno.

Tampok dito ang pagdukot at pagpatay kina Ka Eden Marcellana ng KARAPATAN-TK at Ka Eddie Gumanoy, tagapangulo ng KASAMA-TK.

Noong Hulyo 2003, minasaker ang pamilya Blanco sa Sityo Talayub, Barangay Nicolas, Magsaysay sa Mindoro Oriental ng mga elemento ng Charlie Company ng 16th IB ng Philippine Army sa pamumuno ni Lt. Danilo Escandor. Ang mga biktima ay sina Roger Blanco, ang kanyang asawang si Oliva na walong buwang buntis at ang kanilang mga anak na sina Dexter, isa at kalahating taong gulang at si John Kevin, tatlong taong gulang.

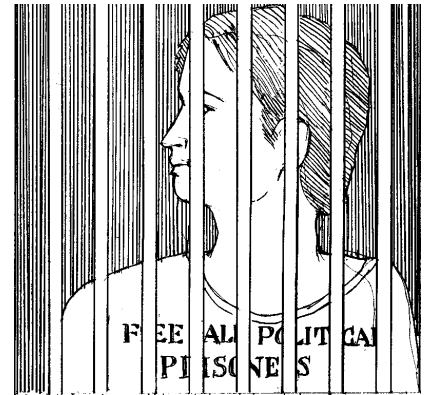
Sa Maco, Compostela Valley sa Mindanao, dinukot ang apat na kasapi ng Anak ng Bayan na sina Lito Doydoy, Marjorie Reynoso, Jonathan Benato at Ramon Ragase noong Setyembre. Natagpuan ang kanilang mga bangkay noong Setyembre 23 na may mga marka ng matinding tortyur.

Nitong Nobyembre sa Zamboanga City, 48 pinagsususpetsahang mga biktima ng salbeyds ang iniwan na lamang sa mga morge.

AB

Paparaming bilanggong pulitikal

Paparami ang bilang ng mga bilanggong pulitikal dulot ng kampanyang "kontra-terorismo". Sa kasalukuyan, may naitala nang 308 bilanggong pulitikal sa buong bansa.

Malaking bilang ng mga nakakulong ay mga inosenteng sibilyang Moro at mga rebolusyonaryo at aktibista na sinampahan ng mga kasong kriminal.

Isa na rito si Donato Continente, na maglalabinlimang taon nang nakakulong dahil sa paratang na kasabwat siya sa pagpatay kay Col. James Rowe ng JUSMAG noong 1989.

Labintatlo sa mga bilanggong pulitikal ay kababaihan. Tatlo sa kanila ay mga inang nanganak sa loob ng kulungan:

- si Zenaída Llesis, na may walong buwang sanggol, si Gabriela. Kailangang ipadala sa ospital sa Maynila si Gabriela para maipagamot ang kanyang sakit sa puso at atay, pero hindi ito pinahihintulutan ng militar;
- si Lyn-lyn Metran, na may kasamang apat na buwang anak; at
- si Irene Plagtiosa na may dalawang taong gulang na anak.

Labingwalo sa mga bilanggong pulitikal ay menor de edad. Anim sa kanila ay dinakip sa operasyong pagtugis ng 21st IB sa Marinas, Sorsogon noong Pebrero dahil sa paratang na sangkot sila sa pagsalakay ng BHB sa PNP Kababayan Center noong buwang iyon. Ni hindi pa nakakatapos ng hayskul ang tinaguriang Marinas 6.

Laganap din ang kriminalisasyon sa mga kasong agraryo at usapin sa paggawa. Nananatiling nakabimbin ang anim na lider at kasapi ng mga militanteng samahang magsasaka sa Mamburao, Occidental Mindoro dahil isinangkot sila sa kasong pagpatay. Sa Isabela, pito ring militanteng magsasaka ang sinampahan ng kasong arson at pagnanakaw.

AB

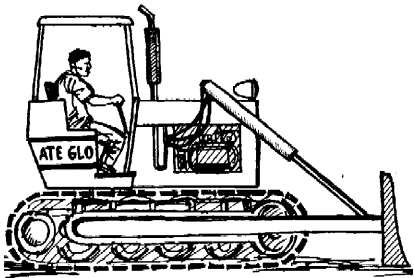
Pinatitinding atake sa mga ligal at progresibong organisasyon

Nagsilbing lisensya sa rehimeng US-Arroyo na atakehin ang mga ligal at progresibong organisasyon ang deklarasyong mga teroristang organisasyon ang PKP-BHB. Sa muling pagbubuhay sa matagal nang taktikang pagbibintang at paghahanap sa mga komunista, nililikha nito ang kundisyon para bigyang-matwid ang sistematikong panunupil ng rehimen laban sa ligal at demokratikong kilusan na nagsusulong sa lehitimong interes ng mamamayan.

Bago pa man ang iresponsableng pahayag ni Arroyo, nagkokorus na ang mga upisyal ng AFP sa paglalagay ng tatak sa mga progresibong organisasyon bilang mga prente ng PKP at tagasuporta ng BHB. Ang taktikang ito ay nag-udyok sa pagkamatay ng 33 kasapi ng BAYAN, Bayan Muna at KARAPATAN sa Oriental Mindoro.

Desperadong gumagamit ang rehimen ng mga panatikong anti-komunistang organisasyon gaya ng National Alliance for Democracy (NAD) na pinopondohan ng Central Intelligence Agency (CIA); Kilusan Kontra Karahasan ng NPA sa Bulacan; at ang itinayong grupo ng Davao City Police Office na kung tawagin ay SMART (Southern Mindanao Alliance in Response to Terrorism). Nagtayo ang SMART ng isang malaking *billboard* kung saan ipinaskil nila ang mga pangalan ng mga militanteng grupong tulad ng LFS, KARAPATAN, BAYAN, Bayan Muna, KMU, at iba pa, kahanay ang mga pangalan ng mga kilalang lider ng rebolusyonaryong kilusan sa Southern Mindanao.

Sinasagot ng karahasan ng rehimen ang mga kilos-protesta ng mamamayang nagtataguyod ng kanilang kagalingan at interes. Matingkad rito ang madugong pagbuwag ng piket ng mga unyon ng SM at Nestle Philippines. Bago naman dumating ang amo ng rehimen na si George Bush, nagpalabas si Arroyo ng patakarang *no permit, no rally*. Ginamit ang patakarang ito upang supilin ang mga militante at lehitimong kilos-protesta ng mamamayan.

Bukod pa rito ang mga ulat ng demolisyon sa mga prubinsya tulad ng Cotabato, Davao at Cebu. Samantala, ang mga manininda ay parang basurang winawalis mula sa mga lansangan. May mga pagkakataong inaagaw at sinusunog ang kanilang mga paninda.

AB

Umiigting na militarisasyon sa kanayunan

Higit na marahas at malupit ang militarisasyon na nagaganap sa buong bansa. Sa pamamagitan ng Oplan Gordian Knot, ipinagpatuloy ng pamahalaang Arroyo ang bigong Oplan Makabayan ni Estrada.

Mga sibilyan ang karaniwang biktima ng mga operasyong "*counter-insurgency*" sa kanayunan. Ilang halimbawa nito:

Sa Barangay Batang II, Sasmuan, Pampanga, pinagbabaril sa mukha sina Mauricio Morales at dalawa pang mangingisda ilang oras pagkatapos ng engkwentro noong Hulyo 4, 2003. Ipinagyabang pa ni Maj. Gen. Alberto Braganza ng 7th ID na 15 BHB ang napatay sa magkasanib na operasyon ng 69th IB at 73rd Reconnaissance Company.

Sa Kananga, Leyte pinatay ng mga elemento ng 19th Infantry Commando Battalion noong Abril 16 ang siyam na lider-magsasaka at kabataan sa Sityo Mayahayay, Barangay San Isidro.

Samantala, dahil tinukoy na pambansang prayoridad sa "*counter-insurgency*" ang Mindoro Oriental, nagaganap dito ang serye ng pagpaslang, pwersahang ebakwasyon at rekonsentrasyon, huwad na pagpapasurender, sapilitang pagrerekluta sa CAFGU, walang pakundangang pagpapaputok, at iba pang porma ng pananakot at abusong militar sa

Oriental Mindoro.

Ang mga nahuhuling mandirigma ng BHB at *hors d' combat* (o wala nang kakayahang lumaban) mula sa mga lehitimong labanan ay pinahihirapan at tuluyang pinapatay. Ibayong kalupitang militar at paglabag sa CARHRIHL ang kasunod na utos ni Arroyo na gawing prayoridad ng kontra-insurhen-sya/kontra-terorismong kampanya nito ang diu-mano'y 500 komunidad na sumusuporta sa BHB.

Gumagamit ang militar ng mga *rebel return-ees*, mga grupong vigilante at kontra-rebolusyo-naryong pwersa tulad ng RPA-ABB sa Kabisayaan at RHB sa Central Luzon sa pananalanta sa mga komunidad sa kanayunan at sa mga operasyon laban sa mga rebolusyonaryong pwersa at mga kasapi ng mga progresibong organisasyon. AB

120 kababaihan sa Cordillera, inabuso ng militar

Umaabot sa 120 kababaihan sa Cordillera ang naging biktima ng pang-aabuso at oportunis-mong sekswal ng mga sundalo ng reaksyu-naryong gubyerno sa nakaraang 16 na taon. Ito ang naging resulta ng pag-aaral

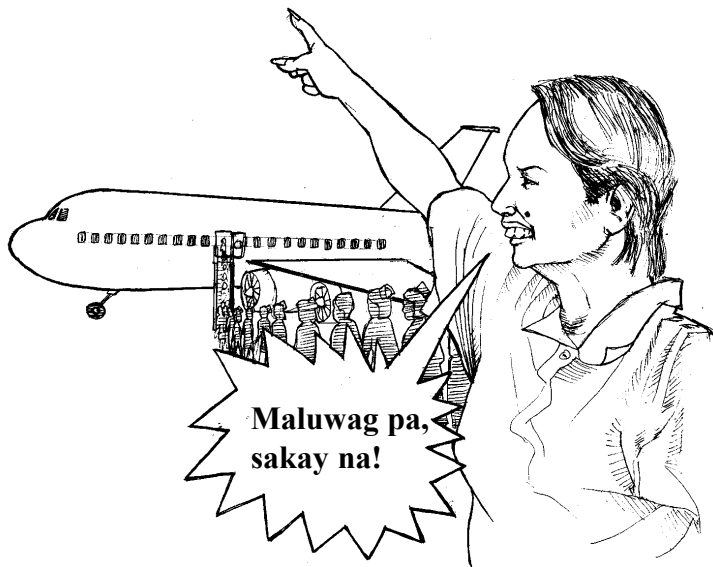

na isinagawa ng Innabuyog-Gabriela hinggil sa mga implikasyon ng militarisasyon sa Cordillera. Saklaw ng pag-aaral na ito ang mga kaso ng oportunismong sekswal at pang-aabuso ng mga sundalo sa kababaihang nakatira sa loob ng perimetro ng kanilang kinakampuhan.

Tampok sa pag-aaral na ito, na isinumite na sa United Nations Special Rapporteur on Indigenous Peoples Rights, ang mga porma ng karahasan tulad ng panggagahasa at *sexual harassment*. Pinaglilingkod din ang mga babae bilang "*comfort women*" o tagapag-aliw sa mga kampo ng militar. Ang iba ay ginagawang kabit, binubuntis at sa kalaunan ay iiwan. Sa kabuuan, mayroong 123 anak ng mga sundalo na inabandona nang madeploy sila sa ibang lugar. AB

Mga manggagawang pangkalusugan

Mabilis na nauubos

Mabigat na ang epekto sa sistemang pangkalusugan sa Pilipinas ng maramihang pangingibambayan ng mga nars, doktor at iba pang manggagawang pangkalusugan. Bumababa ang kalidad ng mga kailangang-kailangang serbisyong pangkalusugan sa mamamayan.

Nagsimula ang pangalawang bugso ng maramihang paglikas ng mga nars noong 2001. Noong taong iyon, umabot sa 13,536 na nars ang nangibambayan. Dahil sa mababang sweldo at pagbagsak ng kabuhayan, naaakit sila sa mataas na sweldo at mga pakinabang na alok ng mga industriyalisadong bansa na dumaranas ng kakulangan sa mga manggagawang pangkalusugan.

Hindi lamang mga nars ang nangingibang-bansa. Batay sa huling bilang, mahigit 2,000 doktor sa ngayon ang kumukuha ng kursong *nursing* upang makapag-abroad. Marami sa kanila ay mga espesyalista. Mula sa 8,000 nagsipagkuha ng *licensure exam* para sa mga nars noong Hunyo 2003, hindi bababa sa 700 ang mga doktor. Malaki na rin ang kakulangan sa mga guro sa *nursing* dahil sa paglisan nila sa bansa.

Nagresulta ito sa *brain drain* o pagkawala ng mga propesyunal at mga manggagawang may mataas na antas ng kasanayan sa isang bansa.

Taliwas sa inaasahan ng mga nangingibambansa, napakarami ang kaso ng lubhang pagsasamantala, pang-aapi at diskriminasyon sa mga Pilipinong manggagawang pangkalusugan. Nariyan ang tinatawag na *deskilling*, kung saan isinasasadlak ang mga nars sa mga trabahong mas mababa sa kanilang kasanayan. Marami ring kasong ang mga nars ay ginagawa nang yaya o alila. AB

Lumalalang serbisyon pangkalusugan

Kung sa dati'y kulang lang sa mga kagamitan at pasilidad ang mga ospital, ano pa kayang serbisyo ang matatanggap ng mamamayan ngayong kulang na pati ang mga nars?

Ayon sa Alliance of Health Workers, 50% ng mga nars sa Philippine Heart Center, National Kidney and Transplant Institute, Lung Center at Philippine Children's Medical Center ang nangibambansa nitong mga nakaraang taon. Sa Jose R. Reyes Memorial and Medical Center, 25 sa 30 nars sa mga *operating room* ang nag-aplay patungong ibang bansa.

Dahil dito, ibinibigay na maging sa mga baguhang nars ang mga sensitibong gawaing tulad ng pag-alalay sa pag-opera. Obligadong kumarga rin ng dobleng trabaho ang naiwang makaranasang mga nars.

May naiulat na ring pagsasara ng ilang mga *ward* sa mga pampublikong ospital dahil sa kakulangan sa nars.

Pagpapabaya ng rehimeng Arroyo

Labis-labis na pinabayaan ng rehimeng Arroyo ang sistemang pangkalusugan. Dahil dito, dumaranas ang mga manggagawang-pangkalusugan ng pagbagsak ng kabuhayan, kawalan ng oportunidad na umasenso at kawalan ng seguridad sa pamumuhay. Sila ay natutulak na maghanap-buhay sa ibang bansa.

Matagal nang hindi nakasasapat ang tinatanggap nilang sweldo at mga benepisyo upang disenteng mabuhay ang kanilang pamilya. At dahil sa lubhang kapabayaang ng guberno, nasasadlak sila sa hindi magandang kundisyon sa paggampan sa trabaho.

Umaabot lamang sa P9,350-P16,500 ang buwanang sweldo ng

isang nars sa kalunsuran. Ang nars naman sa mga kabayanan ay tumatanggap lamang ng mula P4,125-PP5,500. Hindi rin naibibigay ang karamihan ng kanilang mga benepisyo. Madalas na nahuhuli o hindi naibibigay ang *subsistence allowance* na P1,500. Huli at kulang na kulang din ang *hazard pay*. Halos wala ring natatanggap na *night differential pay*, *overtime pay* at *holiday pay* ang mga manggagawang pangkalusugan.

Sa Pilipinas, 60 pasyente ang abereyds na bilang ng inaalagan ng isang nars sa isang *shift* kumpara sa nararapat na 15 lamang. May mga kasong umaabot sa 100 pa-

Dapat iugnay ang pakikibaka ng mga manggagawang pangkalusugan sa kilusan para wakasan ang mapang-api at mapagsamantalang sistema ng lipunan dahil dito nakaugat ang mga suliraning nagtutulak sa kanila na sa ibang bayan humanap ng ginhawa.

syente ang toka ng isang nars.

Hindi nakapagtataka kung nagdadagsaan sa ibang bansa ang mga nars. Banta sa seguridad sa trabaho ng mga manggagawang pangkalusugan ang napipintong pagsasara o pagpapaliit ng mga ospital, at maging ang pagsasanib ng mga ito para makapagbawas ng tauhan. Kabilang dito ang plano ng rehimeng Arroyo na ilipat sa mas maliit na lugar at bawasan ang bilang ng mga pasyenteng tatanggapin ng National Center for Mental Health (NCMH) upang maibenta ang lupang kinatitirikan nito. Kaakibat nito ang pagtatanggal ng maraming manggagawang pangkalusugan sa NCMH.

Patuloy na nagbibingi-bingihan ang rehimen sa paggigiit ng mga manggagawang pangkalusugan para sa makatarungang pagtaas ng sweldo at mga benepisyo. Patuloy na nakapako ang sahod ng mga nars kaya't patuloy na di maampatan ang problema ng maramihang pangingibambayan ng mga nars. Lalo pang bumaba ang prayoridad sa badyet ng kalusugan. Ang panukalang ilaan para rito sa 2004 ay 1.51% lamang ng kabuuang badyet na P864.8 bilyon mula sa dating 1.62%.

Mapupunta sa bayad-utang at gastos ng militar ang ibinawas sa bahagi sa badyet para sa sektor pangkalusugan. Aabot sa 36.5% ng kabuuang panukalang badyet ng bansa ang nakalaan para sa mga ito sa 2004. Tataas ang badyet para sa pagbabayad ng mga utang mula P230.7 bilyon tungong P271.5 bilyon; gayundin din ang badyet para sa militar, mula P42.5 bilyon tungong P45 bilyon.

DAHIL sa pagbagsak ng kanilang kabuhayan at pagpapabaya ng guberno, namumulat ang mga manggagawang pangkalusugan tungkol sa kanilang kalagayan at napupukaw na isulong nila ang laban para sa kanilang mga karapatan. Wastong patuloy nilang igiit ang P3,000 *across the board* na dagdag sa kanilang sweldo at ang kanilang makatarungang mga benepisyo. Dapat ding ipagpatuloy ang laban para sa mas mataas na badyet para sa sektor ng kalusugan at ang laban sa pagtigil ng panghihimasok ng WTO sa serbisyon pangkalusugan ng bansa. Higit sa lahat, dapat nilang iugnay ang kanilang pakikibaka sa kilusan para wakasan ang mapang-api at mapagsamantalang sistema ng lipunan. Dito nakaugat ang kanilang mga suliraning nagtutulak sa kanila na sa ibang bayan humanap ng ginhawa.

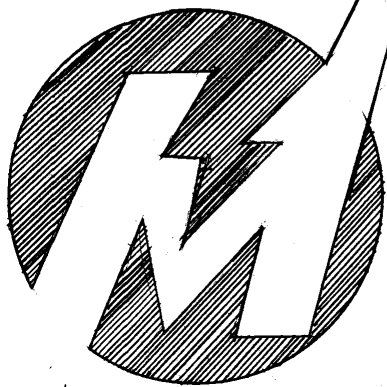
AB

Mga konsesyon ni Arroyo sa mga Lopez, dagdag na pahirap sa mamamayan

Dagdag na pahirap sa mamamayan ang alay ng rehimeng Arroyo sa sambayanan pagpasok ng bagong taon. Sa gitna ng halos di na matiis na kahirapang dinaranas ng mamamayan, pinahintulutan ng rehimen sa pamamagitan ng Energy Regulatory Commission ang pagtataas ng singil ng Meralco kapalit ng paghingi ng suporta ng pamilyang Lopez at ng buong imperyo nito sa kandidatura ni Arroyo sa eleksyong 2004.

Kabilang sa hinahabol ng rehimen ang pagkuha kay Sen. Noli de Castro, alipures ng pamilyang Lopez, bilang kandidatong bise-presidente sa pag-asang makatutulong siya sa pagsalba sa sumasadsad na popularidad ni Arroyo. Kapalit ng di pagtakbo ni de Castro sa pagkapresidente, nagalok si Arroyo na tulungan ang Meralco at iba pang namomroblemanang kumpanya ng pamilyang Lopez.

Aabot sa P0.12 kada kilowatt-hour ang itataas ng

Ang mga kutsabahan at pagmamaniobrang ito ay bahagi ng pagkukumahog ni Arroyo na makakuha ng pampulitikang suporta at pondo, kahit maliit na rin ang pag-asang masasalba pa ang palubog niyang paghahari.

singil ng Meralco mula sa darating na Enero. Sa pamamagitan nito, kikitang kumpanya sa kuryente ng mahigit P2 bilyon sa loob ng isang taon. Kailangan daw nila itong pantulong para mailunsad ang 42 proyektong pang-ekspansyon ng kumpanya na matagal nang nabibinbin. Noong Mayo, pinayagan din ng rehimen na magtaas ang kumpanya ng P0.0865 kada kilowatt-hour sa pamamagitan ng pakanang *unbundling of rates* (o paghihiwa-hiwalay ng mga singil). Bunga nito, kumitang Meralco ng mahigit P965 milyon sa loob lamang ng anim na buwan.

Ang totoo, gagamitin ng Meralco ang kikitang mula sa pagtaas ng singil upang mapagkunan ng pambayad sa P30 bilyong *refund* (o perang kailangang ibalik) sa mga konsyumer nito at sa dambuhalang mga utang nitong umabot na sa P14 bilyon. Iniutos ng Korte Suprema noong nakaraang taon ang *refund* matapos itong magdesisyon na hindi dapat ipinasa ng Meralco sa mga konsyumer ang mga ibinayad na buwis ng kumpanya.

Ayon sa National Statistics Office, P900 ang buwanang ibinabayad ng karaniwang konsyumer ng kuryente bago ang *unbundling of rates*. Mula Mayo, di bababa sa P375/buwan o P4,500/taon ang naidagdag sa binabayaran ng mga konsyumer na gumagamit ng di bababa sa 300 kilowatt-hours kada

buwan.

Bahagi rin ng pakay ng pinagkakasunduan nina Arroyo at mga Lopez ang pagprotekta sa Maynilad Water Services mula sa mga pinagkakautangan nito. Umaabot na sa \$350 milyon (mga P20 bilyon) ang mga utang ng Maynilad sa Metropolitan Waterworks and Sewerage System (MWSS), ang pambansang pangasiwaan sa serbisyo sa tubig at sa labas ng bansa. Sa pamamagitan ng Quezon City Regional Trial Court, iniutos ng rehimen na pigilan ang pagsingil ng mga utang nito o angkinin ang mga ari-arian nito. Binaligtad nito ang desisyon ng International Arbitration Court na nag-utos sa Maynilad na bayaran ang MWSS ng P7 bilyong bayad sa konsesyon mula sa \$120 milyong *performance bond* (pondong panseguro) ng kumpanya.

Ang limang pisong pagtaas ng *toll fees* (singil sa paggamit ng mga motorista) simula Disyembre sa North Luzon Expressway na nasa pangangasiwa ng Benpres Holdings Corp. ng pamilyang Lopez ay pinayagan din ng rehimen. Iniutos din ng rehimen ang pagpabor sa interes ng Bayantel Communications, isa pang naluluging kumpanya ng pamilya.

Ang mga kutsabahan at pagmamaniobrang ito ay bahagi ng kaliwa't kanang pagkukumahog ni Arroyo na makuha sa mga Lopez ang pampulitikang suporta at pondo, kahit maliit na rin ang pag-asang masasalba pa nito ang palubog nang paghahari ni Arroyo. Asahang habang papalapit ang eleksyon ay dadami pa ang katulad nitong mga makakumprador at kontra-mamamayang pakana.

AB

Walang pagkakaiba

WALANG tunay na maaasahan ang sambayanang Pilipino sa mga nagpahayag nang kakandidato sa pagkapresidente sa 2004. Ito ang pahayag ni Gregorio "Ka Roger" Rosal, tagapagsalita ng Partido Komunista ng Pilipinas hinggil sa mga kakandidatong sina Gloria Arroyo, Raul Roco, Panfilo Lacson at Fernando Poe Jr.

"Kahit pa maigting silang nagtutunggalian, pinagkakaisahan nilang lahat ang pangangalaga sa komun na interes ng mga naghaharing uri—ang pagpapatuloy ng kasalukuyang sistemang mapagsamantala at mapang-api sa mamamayan at pagtitiyak sa mga saligang patakaran at batas para pangangalagaan ang umiiral na sistema at ang kanilang mga elitistang interes," ani Ka Roger.

"Lahat sila'y nagkakaisang ipagpapatuloy ang pagbubukas ng ekonomya alinsunod sa imperyalistang patakarang globalisasyon, neoliberalisasyon, deregulasyon, pribatisasyon at denasyunalisasyon; ang pagsurender ng pambansang patrimonya at pagbibigay ng mga pribilehiyo sa mga

dayuhang kapitalista; ang pagpigil sa pagtaas sa sahod ng mga manggagawa; ang patuloy na monopolyo sa lupa ng malalaking panginoong maylupa at kumprador; ang pagpapatindi ng 'gera kontra-terorismo' na nagdudulot ng walang habas na karahasan at paglabag sa mga karapatang-tao; at ang walang katapusang litanya ng mga patakaran at batas na nagpapahirap sa mamamayan."

Sa kabilang banda, ayon kay Ka Roger ay may "ilang progresibong partido pulitikal na lahatang-panig na naiiba sa mga reaksyunaryong partido ng naghaharing uri at tunay na nagtataguyod ng patriyotiko at demokratikong interes ng mamamayan. Hindi sumasabay ang mga ito sa marumi at anti-mamamayang paraan at laro ng mga reaksyunaryong partido pulitikal. Kabilang sa mga ito ang Bayan Muna at Anakpawis."

Ngunit dahil sa kanilang progresibo, patriyotiko at makamamayang paninindigan at gawa, at tinatamasang malawak at malalim na suporta ng mamama-

yan, "ginagawa ng mga reaksyunaryo ang lahat, kabilang ang paggamit sa AFP, mga pwersang paramilitar at mga lingid na pwersa, upang dahasin, supilin at sirain ang mga partidong ito at takutin ang mga nagnanais sumuporta dito." Kaya hindi nito maimaksimisa ang mga puwang upang lumahok at magpahayag sa reaksyunaryong parlamento. Sila ay "lubhang nalilimitahan ng karahasan, panlilinlang, pandaraya at maruming maniobra at gawi ng reaksyunaryong estado, mga reaksyunaryong pulitiko at mga naghaharing uri."

Sinabi rin ni Ka Roger na mabilis na lumalaganap ang kawalan ng tiwala at pag-asa sa reaksyunaryong eleksyon at parami nang parami ang nakasasapol sa kawastuan at pangangailangan ng rebolusyonaryong pakikibaka. Ang kabulukan ng reaksyunaryong sistemang pampolitika, aniya, at ang pinangangalagaan nitong tadtad sa krisis na sistemang panlipunan at pang-ekonomya ay nagtutulak sa mamamayan na tahakin ang landas ng rebolusyon.

Lihim na pagbisita ng JUSMAG sa Bicol, pinaiimbestigahan

PINAIIMBESTIGAHAN ng Bagong Alyansang Makabayan at Bayan Muna sa Sangguniang Panlalawigan (SP) ng Camarines Sur ang lihim na pagbisita ng mga upisyal ng Joint United States Military Assistance Group (JUSMAG) sa ilang malalayong lugar ng prubinsya. Sa sulat na ipinadala nito noong Nobyembre 18 sa SP, iginiit ng BAYAN ang protesta nito sa paglabag ng US sa saligang batas at soberanya ng Pilipinas kaakibat ng adyenda sa likod nitong sikretong pagbisita at ang posibleng ibunga nitong pag-igting ng mga labanan sa pagitan ng AFP at BHB.

Noong Oktubre 28 at 29, patagong binisita ng apat-kataong myembro ng Civil Affairs Team ng JUSMAG sa pamumuno ni Capt. Gina Richter ang apat

na baryo sa Camarines Sur—Baya at Laguio sa Ragay, at South Villazar at Salvacion sa Sipocot.

Ayon sa mga lokal na upisyal, hindi gustong magpakilala sa mga pagtitipong pampubliko ang mga personel ng JUSMAG. Nabunyag na lamang na nag-iipon sila ng impormasyon tungkol sa mga proyektong pangkalusugan at edukasyon nang magsagawa ng *fact-finding mission* ang BAYAN sa nabanggit na mga lugar noong Nobyembre 17.

Binigyang-pansin ng BAYAN ang natatanging atensyon na ipinakita ng JUSMAG sa bayan ng Ragay dahil sa estratehikong lokasyon nito. Anang BAYAN, ito ang daan papasok sa mga interyor na baryo ng Camarines Sur at sa Bondoc Peninsula sa prubinsya ng Quezon.

AFP, muling naglubid ng maruming propaganda

NAGLULUBID na naman ng mga intriga ang Civil Relations Service ng AFP. Nitong Nobyembre, isang malisyosong propaganda at purong kasinungalingan ang nilaman ng *press release* ng AFP-CRS at inilabas ng mga bayaran nilang reporter sa dyaryo kamakailan. Gustong lumikha ang AFP ng away at intriga sa pagitan ng umangong mga namumunong kadre ng Partido. Sa nilubid na istorya ng *press release*, inaakusahan daw ng isang umano'y namumunong kadre ng National United Front Committee ng katiwalian sa pondo ang isa rin umangong namumunong kadre ng National Organization Department. Nanghula lamang ang AFP-CRS kung sino ang mga namumuno sa naturang mga pambansang organo.

50 mamamahayag na ang napatay sa Pilipinas mula 1986

UMABOT na sa 50 ang mga mamamahayag na pinapaslang sa Pilipinas mula 1986 nang mapatay nitong Disyembre 2 si Nelson Nadura, brodkaster ng dyME—ang kaisa-isahang istasyon ng radyo sa Masbate.

Samantala, muling nagpahayag ng malaking pagkabahala ang International Federation of Journalists (IFJ), pandaigdigang samahan ng mga mamamahayag na nakabase sa Brussels, Belgium. Sa sulat nito noong Disyembre 4 kay Arroyo, iginiit nitong bigyan ng masusing pansin ang kaso upang mabigyang-katarungan ang pagkamatay ni Nadura. Anang IFJ, lubhang kailangan ng mga mamamahayag na malaya sa mga banta ng karahasan at walang kinatatakutan habang nagpapatupad ng kanilang gawain.

Sa halos tatlong taong panunungkulan ni Arroyo, 14 na mamamahayag na ang pinapatay. Pito rito ay naganap nitong taon lamang. Karamihan sa mga biktima ay kritikal sa rehimeng Arroyo; at sa mga tiwali at pasistang lokal na burukrata, pulitiko at militar. Hanggang ngayon ay wala pa ni isang napanagot na sa mga kriminal.

Malaking kaswalting Iraqi, propaganda lamang ng US

Sadyang pinalaki ng US ang bilang ng mga napatay na gerilyang Iraqi sa matinding labanan na naganap sa bayan ng Samarra noong Nobyembre 30.

Ayon sa mga residente ng Samarra, walo o siyam lamang ang bilang ng mga napatay na Iraqi, at karamihan sa kanila ay mga sibilyang ispontanyong gumamit ng kanilang mga armas nang makita nilang salakayin ng mga gerilya ang isang *convoy* ng mga sundalong Amerikano. Di bababa sa limang sundalong Amerikano ang nasugatan sa labanan na umabot ng dalawang oras. Ito na ang pinakamatinding labanan na naganap sa Iraq mula nang ideklara ng US na tapos na ang gera rito.

Ayon sa mga ulat, walang pa-

kundangang minasinggan ng mga nasukol na sundalong Amerikano at kinanyon ng mga tangke ang lahat ng madaanan nilang mga sibilyan sa kalsada at mga gusali. Kabilang sa mga pinaputukan ang isang ospital kung saan inistraping ang mga sibilyang nagdadala ng mga sugatan, at ang kalapit na *kinder-garten* (paaralan para sa maliliit na bata). Kahit mga sibilyang nakadapa na sa mga lansangan ay pinagbabaril.

Sa una nitong ulat, sinabi ng US na 46 na gerilyang Iraqi na sangkot sa pananambang ang napatay. Kinabukasan, tinaasan ang bilang sa 54.

Ang pagpapalaki ng US sa bilang ng mga napapatay nilang gerilyang Iraqi ay pantakip sa

tumataas na bilang ng mga kaswalting Amerikano sa bansa. Sa buwan lamang ng Nobyembre ay umabot sa 77 ang namatay na mga sundalo ng US sa Iraq. Mas malaki ang bilang na ito kaysa sa 73 na namatay noong Setyembre at Oktubre, at ng ganito ring bilang na namatay sa kasagsagan ng labanan noong Abril nang lusubin na ng US ang Baghdad, kabisera ng Iraq.

Walumpu't dalawang myembro na rin ng pwersang koalisyong pinamumunuan ng US ang namatay, kabilang ang 52 Briton, 17 Italyano at 10 Espanyol.

Sa buwan din ng Nobyembre ay umabot sa 50 bawat araw ang atake ng mga gerilyang Iraqi sa mga tropang umookupa sa kanilang bansa.

ANG**Bayan**

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Taon XXXIV Blg. 21
Disyembre 7, 2003
www.philippinerevolution.org

Editorial

Pagbabayaran ng mamamayan nang mahal ang rehimeng Arroyo sa panunupil at terorismo nito

Mula sa panahon ng diktadurang Marcos, ang rehimeng Arroyo na ang may pinakamatinding rekord sa pagyurak sa karapatang-tao ng mamamayan. Patindi nang patindi ang karahasan ng reaksyunaryong estado laban sa mamamayan. Higit na lumala ito simula 2001 nang bulag na itaguyod ng rehimeng Arroyo ang doktrina ng pandaigdigang “gerang kontra-terorismo” ng US para sa pag-iibayo ng sariling kontra-rebolusyonaryo at anti-mamamayang digma sa bansa. Lalo pang titindi ang pagyurak sa mga karapatang-tao habang papalalim ang armadong panghihimasok ng US sa bansa at lumalaki ang posibilidad ng direktang armadong interbensyon nito rito.

Ang pagsasakatuparan ng mga mapanupil na hakbangin ay salamin ng lubhang desperasyon ng rehimeng Arroyo sa harap ng palala nang palalang krisis sa ekonomya at pulitika ng naghaharing sistema at ng paglakas ng rebolusyonaryong paglaban ng mamamayan sa lahat ng larangan ng pakikibaka. Ang malupit na paggamit ng karahasan ng estado ay tanda ng hangaring pahigpitin ang kontrol nito sa poder at ihanda ang iba’t ibang mga opsyon sa harap

***Mga tampok
isyung ito...***

**Pananalanta
ng pasistang estado**
PAHINA 4

**Mga manggagawang
pangkalusugan,
mabilis na nauubos**
PAHINA 6

**Mga dagdag na pahirap
sa mamamayan**
PAHINA 8